

terras waarop een rugleuning geplaatst kan worden. In dergelijke gevallen zul je echter moeten zorgen dat de rugleuning 'in model' blijft (hellend achterover) waardoor je al gauw banden schuin naar voren krijgt. Een voorbeeld (en bouwtekening) is te vinden op internet:

<http://web.inter.nl.net/hcc/Fbm.Nijhuis/index.html>

(homepage Frans Nijhuis).

De Duitse buggy goeroe Stephan Knickmeier heeft overigens wel een heel speciale rugleuning, alhoewel je niet meer over rugleuning spreekt volgens mij. Hij heeft een complete formule-1 stoel ontwikkeld die aan alle

kanten ondersteuning biedt (zie bijvoorbeeld het verslag van de Red Bull Buggy cup op Borkum in het Duitse vliegerblad *Drachen Magazin*, nr 4/98).

Mijn buggy (Lynn vouwbuggy) heeft geen echte achteras, terwijl de zitting vrij ver naar voren is geplaatst. Hierdoor is het vrij simpel om op de 2 zijstangen een parabool vormige (onder breed, boven smal) rugleuning te plaatsen die ondersteund wordt door de beugel die achter de zitting langs loopt (zie foto). Op de

foto is overigens wel een achteras te zien, die heeft echter een heel ander doel en wordt niet gebruikt bij de rugleuning! De rugleuning is gemaakt van een aluminiumbuis die in vorm gebogen is en voorzien van een foam wikeling om hem wat zacht te maken. De hellende hoek is iets persoonlijks, belangrijk is hoever je achterover wilt kunnen hangen.

Mijn ervaring met een rugleuning is erg positief, buggyen is nu veel relaxter, en daar is het natuurlijk in eerste instantie om te doen. (Emiel zit je in de veteranenploeg of zo? Red.)

Buggy safe!

Emiel Stroeve, Amersfoort.

E-mail: miel@tref.nl

nostalgie

In een brochure "Herinneringen aan de Dekkersduinen" van de auteur J. Braunstahl troffen we een aardige vliegerpassage uit 1895 aan die we hierbij graag onder uw ogen brengen. Ter sprake komt het gebied "Lage Duintjes" toen gelegen in Den Haag van de Suezkade tot aan de latere Wattstraat bij de Gasfabriek.

Citaat.

De "Lage Duintjes" vormden een prachtig vliegerterrein en menig vlieger is door de Hagenaars daar opgelaten. Onder de liefhebbers van het vliegeren was een toen al wat oudere heer, die een vlieger geconstrueerd had, waarop het Haagse wapen, de ooievaar, op een crême fond was afgebeeld en die op grote afstand zichtbaar was, wanneer de vlieger was opgelaten.

Als ik mij goed herinner was die vlieger wel van manshoogte en vereiste het oplaten daarvan de nodige vaardigheid en lichaamskracht, omdat hij, aan het luchtruim toevertrouwd, geweldig trok en zó hoog kon stijgen, dat hij na het inhalen geheel nat was. Dat was, zoals wij toen zeiden: "Een vlieger, die in de waterwolken kon staan".

Einde citaat.

We danken de inzender wiens naam we niet kennen, voor de toezending.

Redactie.